Слова или букви.

Всички думи, които пишем, се състоят от звукове, т. е. в. г. д. е. ж. з. и. к. л. м. н. о. п. р. с. т. у. ф. х. ц. ч. ш. щ. ъ, ь, ѣ, ю, я. ѧ, ѫ.

Гласните и изговарят само за себе си.

Съгласните се изговарят само заедно с гласните.

Гласните са а, е, и, о, у, ъ, ѣ, ю, я.

Съгласните са б. в. г. д. ж. з. к. л. м. н. п. р. с. т. ф. х. ц. ч. ш. щ.

Й е съгласно, защото се изговаря само заедно с гласните.

Твърди съгласни: а, о, у, ъ, ѣ, ы.

Меки съгласни: я, е, ю, и.

+ — Ь и ъ отличават както по произношението, така и по изписването, тъй като първата ни служи между твърдите съгласни като пропиляване на ъ, а другата като средна между твърдите и меките.

Буквите ъ и ь не означават звук, а служат само за правописни цели.

Буквите, които представят звукове, се делят на гласни и съгласни.

Гласни: а, е, и, о, у, ъ, ѣ, ю, я.

Съгласни: б, в, г, д, ж, з, к, л, м, н, п, р, с, т, ф, х, ц, ч, ш, щ.

Полугласни: й.

Двойни: ь, ъ.

Буквите, които представят звукове, се делят на

гърлени: г, к, х.

устни: б, п, в, ф, м.

зъбни: д, т.

небни: л, р, н.

шипящи: ж, ч, ш, щ.

свистящи: з, с, ц.

Присъчетаването на звукове към звукове за съгласуване на думи според изговарянето им, едно по несъчетаването на звукове към гласове и друго за улесняване често звукове към преходът в други звукове.

г, к, х се изговарят по твърдо пред а, ъ, о, у, ы, а по мекото пред е, и, ю, я.

Б пред ъ, -ле, -ъ, -ове, -ове, -че, -ци, -ъх, -ки, -ъ.

Наставки пред ж, ч, ш, се изговарят като г, к, х.

-ъ, -ъх, -ъче, -ъчки, -ъчки, -ъх, -ъх.

---

*) Употребението на двете букви, когато се намират в средата на някои думи, в днешното говорене няма никаква ясна разлика, тъй че може да се служим с едната или с другата.